

HANA HINDRÁKOVÁ
A JIŘÍ JOHÁNEK

LOVCI LEBEK

ČESKÝ THRILLER Z PROSTŘEDÍ SPECIÁLNÍ PÁTRACÍ JEDNOTKY

**HANA HINDRÁKOVÁ
A JIŘÍ JOHÁNEK**

**LOVCI
LEBEK**

ČESKÝ THRILLER Z PROSTŘEDÍ SPECIÁLNÍ PÁTRACÍ JEDNOTKY

COSMOPOLIS

HANA HINDRÁKOVÁ A JIŘÍ JOHÁNEK

LOVCI LEBEK

ČESKÝ THRILLER Z PROSTŘEDÍ SPECIÁLNÍ PÁTRACÍ JEDNOTKY

Věnováno tatínkovi, který stále žije v mém srdci.

Hana Hindráková

Tuto knihu bychom také rádi věnovali všem policistům,
kteří den co den nasazují své životy v ulicích,
aby ochránili životy druhých.

PODĚKOVÁNÍ JIŘÍHO JOHÁNKA

Děkuji svému kamarádovi Janu Hrabalovi, bez kterého bych se k tvůrčímu psaní nikdy nedostal. Děkuji také své milované rodině za podporu při psaní této knihy.

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

© Hana Hindráková, 2016

© Jiří Johánek, 2016

© Grada Publishing, a. s., 2016

Redakce Dana Řezníčková

Obálka Jakub Karman, Art007

Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007

Vydala Grada Publishing, a. s. v Praze roku 2016 pod značkou Cosmopolis jako svou 6215. publikaci

Tisk FINIDR

Grada Publishing, a. s.,

U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-271-9189-5 (ePub)

ISBN 978-80-271-9188-8 (pdf)

ISBN 978-80-247-5810-7 (print)

PROLOG

PŘED DESETI LETY

Tehdy to měl být obyčejný pracovní den. Mrholilo a zima zalézala pod kůži. Typické listopadové počasí. Pošmourno, listí dávno opadlo a rozmáčené zbytky se povalovaly na krajnici plzeňské výpadovky.

„Vidíš to tmavozelené auto?“ zaslechl Jaroslav Jelínek Lukášova slova. „Zastavíme ho. Čuch mi říká, že tady něco nehraje.“

Lukáš Aus zapnul modrý maják a dupl na plyn. Na střeše auta se rozblíkal červený nápis STOP, STOP POLICIE. Řidič audiny také zrychlil. Na rovině se Lukášovi sice vzdaloval, ale v zatáčkách ho hned dohnal. Nakonec pronásledované auto rezignovaně zajelo na kraj silnice a zabrzdilo poblíž obchodního centra na periferii města.

Jaroslav se otočil k Lukášovi a tázvě pozvedl tmavé husté obočí.

„Nevzdal to moc rychle?“

„Ty myslíš...“

„Myslím,“ přikývl Jaroslav.

Vtom se rozlétly přední dveře staré audiny, vystoupili dva útočníci a ozvala se střelba.

Jaroslav se intuitivně sklonil, otevřel dveře a v dřepu rychle doběhl za vozidlo. Pravou rukou otevřel kufr, levou našmátral neprůstřelnou vestu, vytáhl ji a hned si ji oblékl.

A kde je do hajzlu Luky? blesklo mu hlavou. Do hajzlu. Do hajzlu. Do hajzlu.

Pod vlastní krycí palbou se vrátil do auta a uviděl Lukáše, jak sedí opřený v sedadle a modrou košili na levé straně hrudníku mu máčí krev.

Jaroslav cítil, jak jím proběhla vlna strachu. Přiskočil k Lukášovi, podebral dlaní jeho nehybnou ruku a zkontroloval tep.

Dejchá... Ještě dejchá!

Jaroslav pohotově zmáčkl tlačítko tísňe na vysílače a zařval:

„Jsme pod palbou! Potřebujeme posily a sanitku! Okamžitě!“

Potom se otočil k Lukášovi a znova mu stiskl ruku. Tep slábl.

„Vydrž, sakra vydrž... Pomoc tu bude během chvíle.“

Tep už byl téměř nehmatatelný.

Jaroslav cítil, jak mu horečně buší srdce. Potily se mu ruce a po čele mu i přes chladné podzimní počasí stékaly čůrky potu.

Do hajzlu! Přece tu nenechám umřít vlastního kámoše!

Vzápětí Lukáš otevřel oči a zlehka se k Jaroslavovi naklonil, jako by chtěl něco říct. Ozvalo se jenom zachroptění a pak poslední prudký výdech.

Jaroslavovo srdce se rozbušilo ještě rychleji a nohy měl jako z gumy. Okamžitě nahmatal tep, a ačkoliv věděl, že už ho Lukáš nemůže slyšet, zoufale zařval:

„Vydrž, sakra vydrž!“

Pak se zhroutil na sedadlo vedle něj.

Útočníci si vyměnili zásobníky a znova se ozvala střelba. Hluk projektilů, tříštící se čelní sklo a bubnování kulek o kapotu policejního auta probralo Jaroslava z lítosti. Pokud chtěl přežít, musel jednat.

Popadl Lukášovu služební pistoli, vyskočil z auta a hned se kryl. Chvilku střílel ze vzteku oběma pistolemi, ale projektily ne a ne trefit cíl. Zhluboka se nadechl, aby se trochu zklidnil. Lukášovu pistoli si dal na zem před sebe a u své si zkušeným hmatem vyměnil zásobník. Zabije je. Oba je zabije. Kvůli nim právě zemřel jeho nejlepší kámoš.

Natáhl ruku, zamířil a vystřelil. Jeden z útočníků klesl k zemi. Vrah Lukáše Ause však pořád žil.

Zabiják usedl zpět za volant a šlápl na plyn. Ozvala se rána z Jaroslavovy pistole a zadní sklo audiny se vysypalo dovnitř do vozidla. Nebylo to nic platné, audina ujížděla dál.

Jaroslav vyslal ještě tři rány, ale pak si uvědomil, že už to nemá smysl.

+

I. ČÁST

DŮM JELÍNKOVÝCH, PLZEŇ

SOUČASNOST

Jaroslav seděl nehnutě v hnědém houpacím křesle po dědovi a tupě zíral do zdi. Venku se vše probouzelo k životu po dlouhé zimě a on myslel na smrt.

Očima přelétl Lukyho fotografii. Elenu tehdy zasáhl jeho odchod v osmém měsíci těhotenství. Vmžiku se jí zhroutil svět a hrozilo, že kvůli velmi špatnému psychickému stavu předčasně porodí. Jelínkovi si vzali Elenu k sobě a snažili se jí utěšovat. Všichni věděli, jak moc se Luky na malého těšil. Trvalo tři roky, než se společně radovali nad pozitivním těhotenským testem a nakonec Lukáš malého ani neviděl. Těsně před porodem se pak Elena přestěhovala ke svým rodičům a Jaroslav jí občas finančně pomáhal. Nikoho jiného si od té doby nenašla, protože nechtěla, aby někdo cizí dělal malému otce. Ačkoliv byl syn ve škole průměrný, vždycky ho chválila. Podporovala ho i v judu, ve kterém byl dokonce lepší než Jaroslavův Jindříšek.

Jaroslav se natáhl pro dřevěné pouzdro s vyrytým nápisem Churchill, vytáhl doutník, rozbalil ho a ořízl pozlaceným ořezávačem od svého otce. Škrtl zápalkou a doutník pomalu otáčel tak, aby tabák hořel rovnoměrně. Pracovnu brzy zaplnila jemná aromatická vůně.

Zamyšleně obemkl doutník úzkými rty a zhluboka potáhl. Připadal si mnohem starší než na svých sedmatřicet let.